



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi  
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs  
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris  
succinctim complectens**

**Klinge, Konrad**

**Coloniae, 1570**

**VD16 K 1309**

caput XXII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-29452**

## 270. CATECH. C. CLING.

dæmoniorum, Luc. ii. Sic Phariseus factum peccatis Luc. 7 inquiens: Hic si esset propheta &c. Tales falsum testimonium sæpè committunt cōtrapœximum. Eccles. 3 Multos supplantavit suspicio, scilicet illorum qui malitia cordis laborant. Tales sunt pessimi homines, qui eiusmodi effutiunt & imaginantur de alijs, quod tamen illi nunquam aut dixerunt aut cogitáunt.

3. Tertiò, dicit scriptura Prover. 19. Testis falsus erit impunitus: qui ergo Deum, qui summa est veritas, nō timet, idq; ad honorem eius, is non est verus & ipsum certissima poena manebit, sicut patet in dubiis senioribus Susannæ, Daniel. 13. qui lapidantur ab omni populo. Porro peccat falsus testis, quia cipit iudicem: nam iudex iuxta eius allegata probant sententiam, & sic amplius grauatur peccatum, falso testimonij, & ideo dicitur Proverb. 22. Testis medax peribit de populo meo, nam incurrit maximus Dei iram, iuxta illud i. Paralip. 19. Impio præbaxillum, & his qui oderunt Dominum, amicitia uageris. Peccat postremò falsus testis in proximum eumq; innocentem quē falso testimonio lædit. Proverb. 25. Iaculum & gladius & sagitta acuta, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium. Sicut enim homo læditur ac vulneratur sagitta aut gladio, ita quoq; in fama sua falso testimonio. Nec etiam solum grauiter peccant, qui loquuntur falsum testimonium, sed quoq; iij qui libenter assentient, assensum præbent, & eiō credunt &c.

## CAPUT XXII.

## ARGUMENTA.

1. Quod indicium politicum sit opus Dei, & illo ordinatum:

2. Q

2. *Quod fieri debet recte & iuste, non ex favore aut preci causa, sed propter veritatem & ipsum Deum.*
3. *Quae sit punitione falsorum iudicium & procuratorum.*

**D**icit Moyses filiis Israel Deuter. I. Iudicium Dei est, id est, loco Dei fit, & à Deo est ordinatum. Nam Deus constituit potestatem, & dedit ei gladium, Roma. 13. ubi ordinavit & instituit iudicia, eaque approbavit. Iudex igitur est loco Dei, & ipsius gerit vices: Itē, procurator ex parte hominis causam perorat coram iudice, est quoq; minister iustitiae, seruēs veritas & iustitia vincant, ut tutentur orphani & viduae, est itaque uterq; Dei minister. Matth. 5. Beati pacifici, id est, qui procurant pacem & iustitiam, nam filii Dei vocabuntur. Et quoniam iudicium Dei est, debet quoq; esse Deo conforme in tribus, potestate, veritate & bonitate, id est, ut iudex cogitat se non humana, sed Dei potestate exercere iudicium. I. Petri 4. tanquam ex virtute, quam Deus administrat. Romanorum 13. Omnis potestas à Deo est: deinde ut fiat in veritate, quia Deus verax est, Romanorum 3. Qui odit omnem dolum & fraudem, maximè in opere & officio suo, quia iudicium opus Dei est. Porro in bonitate fieri debet, quia Deus bonus est, & opera eius lument misericordia. Matth. 6. faciens Solem oriri super iustos & iustos.

Secundo, Deuter. 16. dicitur: Iudices & magistros constituens in omnibus portis, ut iudicent populum iusto iudicio, nec in alteram partem declinent: non accipies personas, neq; munera, quia munera exceperint oculos sapientum. Et Numer. 11. dicitur Moysi: Congrega senes populi, quos tu nosti quod senes sint populi

populi &cæt. Iudex igitur & aduocatus iustus non  
debet respicere munera, personam diuitem vel pa-  
perem, neque preces, vel agnationem aut amicitiam  
ne falsè ex amore iudicet, & iniustā causam tueat.  
pessimi enim sunt cōsultores, amor & odiū, vt En-  
nicus dixit. Et quia potestas facit Dei iudiciū, po-  
stati quoque debetur tributum, Roman. 13. non de-  
aut potest iudex vel procurator ultra debitum super-  
dium bona conscientia aliquid à personis recipere  
plū recipit, furtū committit erga pauperes, & ter-  
tur ad restitutionē. Deu. 16. iusti quod iustum est  
quere. & propheta Dauid Psal. 14. cum beatificat,  
munera super innocentes non accipit: is nō mou-  
tur in æternum. At inquit quidam, Nullas cu-  
largitiones, quod si quis munus honorariū dona-  
rit uxori aut filiæ meæ Velum, Zonam, aut crepida  
aut serici partem, &c. voluntariè id facit simili-  
qui offert pecuniaria dona: Respondetur, Iudere  
non exigit talia, tamen recipiens, & per illa iudic-  
falsificans, grauiissimè peccat: non enim iustum iu-  
cium vendere licet, eō quod iudicium Dei est atq;  
testas, Deut. 1. Rom. 13. & gratis accepisti, ideo & ge-  
tis dare debes. Ideo inquit Gregorius, Qui rete-  
cat, & tamen præmium retributionis expectat, fin-  
dem in Deum perpetrat: quia iustitiam quā gratis  
partiri debuit, acceptance pecunię vendidit. Tra-  
tur igitur aduocati esse patroni veritatis: & geni-  
peccant in Deum tam iudices, assessores, Sc̄. vini, q.  
aduocati, quādō scienter causam iniustē defenden-  
facientes contra Dei præceptū: Non dices falsum  
stimoniu &c. Est etiā mortale peccatum & illicitum  
alium subornare ad faciēdum maliū, consulendo,  
uando, defendendo aut consentiendo, Rom. 1. Di-  
sunt morte, & qui hæc faciant, & qui assentiuntur  
cientibus. Porro peccant aduocati, ac scabini, cir-  
tuentur aut accusant quod ignorant, p. certo defe-  
conque

dere aut accusare, idque fit negligentia ipsorum & inscitia: tunc enim iusta causa s̄pē pro mala iudicatur, aut mala pro iusta: quia aduocatus asinus est, & non euoluit libros, & sic negligit causam proximi, quod tamen sibi nollet fieri, Mat. 7. Quare tenetur ad restitutionem damni. Item, quandō falsa allegat, & docet falsum testem, vt sic cause victoriam obtineat: Sicut enim facere solēt illi spermologi suis cauillationibus, astutis & calliditatibus verborū, causam pauperis vel aggrauantes vel falsificantes. Periculose itaq; valdē est, procuratōrē agere, cūm p̄fertim auaritia & inuidia regnāt, & proximus pauper grauatur vel causa à iudice suspenditur vel prolongatur.

Tertiō, iusti iudices & procuratores vt habent manum promissionem gratię Dei, sic & pœna ipsos expectat si iniusti fuerint. Esaias primo cap. dicit: Quærite iudicium, subuenite opppresso, iudicate pupillo, defendite viduam, & venite & arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata vestra vt coccinū, quasi nix dealbabuntur: & si fuerint rubra sicut vermiculus, velut lana alba erunt &c. Ecce magna Dei promissio atq; bona iustis iudicibus. E diverso suas habent comminationes, qui negligunt in iudicio pauperes, & p̄permunera iudicant. Hierem. 15. Inuenti sunt in populo meo impij, insidiantes quasi aucupes, laqueos ponentes & pedicas ad capiendum feras: sicut decipula plena auibus, sic domus eorum plenæ dolos: ideo magnificati sunt, ditati, incrassati sunt & impinguati, & prætereunt sermones meos pessimè, causam viduae non iudicauerunt, causam pupilli non diixerunt, & iudiciū pauperi non iudicauerunt: at nūquid super his non visitabo, dicit Dominus, aut super gentem huiusmodi non vlciscetur anima mea? idē vir cum muliere capietur &c. Vide totum cap. Hier. 5. & 6. Insuper omnes ferè prophetæ clamārunt & conquesti sunt de falsis illis iudicibus ac procuratoribus;

S toribus;

toribus, qui vorantes munera, hoc habent pro-  
gio: Es möchte der ienig scyn &c. Esai.1. Omnes  
diligunt munera, sequuntur retributionem, pupilli  
non iudicant, & causa viduae non mouet eos, proprie-  
tates ait Dominus, conteram scelestos peccatores:  
qui Dominum derelinquent, consumuntur. Soph.  
3. Iudices eius lupi, vesperè non relinquebant in-  
nè: prophetæ eius vesani & viri infideles: manè  
nè, iudicium suum dabit in luce, & non abscondent  
&c. Pilatus quoq; falsus iudex, & Iudas proditor  
uocatus falsus suum acceperunt præmium: ideo  
cit propheta Dauid Psalm.57. Rectè iudicate filij  
minum &c.

**N O N U M D E I P R A E C L**  
ptum, Non concupisces do-  
mum &cæt.

### CAPVT XXIII.

#### ARGUMENTA.

1. *Quæ sit differentia inter legem Dei, & legem  
humanas ac philosophiam.*
2. *Quod concupiscentia etiamsine externo op-  
re peccatum est.*
3. *Quomodo non debemus concupiscere domum  
proximi.*

I. **A**EC est differentia legis Dei ab huma-  
nis legibus & philosophia, quia leges  
humanæ prohibent externa facta ma-  
nuum & operis, & illa punit ac damnat  
1. Tim.1. Lex iniustis est posita &c. id  
humana potestas & philosophia solam externa ex-  
imputat.